

Tuần Báo Vô Vi

19 tháng 1 năm 2014

Số 169

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Ở trên đời này có cái gì lạ nhất ?
2. Sự liên hệ giữa loài người và vũ trụ bằng những gì ?
3. Tại sao phải gọi là ân sư ?
4. Tại sao tự xưng là đệ tử ?
5. Lúc nào mới thật sự vắng tình Trời ?
6. Mưu tâm bất cứ một việc gì có lợi cho bản thân không ?
7. Hạnh bố thí có ích gì cho bản thân không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 29 tháng 3 năm 1996 1) Hỏi : Ở trên đời này có cái gì lạ nhứt ? Đáp: Thưa, chỉ có loài người là lạ nhứt ! Mang xác làm người mà không biết được chính mình là ai ! Hồn vía bất minh, hành trình không hiểu, dù học cho đến bậc nào cũng vậy, ôm sự sáng suốt của chính mình đi bán khắp các nơi để đổi lấy sự sống hằng ngày cho đến chết, vận động cho đến cùng cũng ôm lấy chữ Không mà ra đi. Ngược lại, người chịu tu sửa thì sẽ dần dần hiểu được vị trí tâm linh của chính mình, càng hướng về thanh tịnh thì càng thấy rõ chính mình hơn. Biết được chính ta đến đây để học hỏi và phục vụ, đến lúc ra đi với phần hồn sáng suốt đến đi rõ rệt, bằng lòng dần thân trong sự chết và sống. Kệ: Sống vui chẳng có tréo tròng động Khôn khéo, khéo khôn tự sửa lòng Chín chắn thông minh tu tự tiến Chẳng còn mơ mộng chẳng còn trông.	Ngày 30 tháng 3 năm 1996 2) Hỏi : Sự liên hệ giữa loài người và vũ trụ bằng những gì ? Đáp: Sự liên hệ giữa Nhơn loại và vũ trụ bằng điện năng của mọi trạng thái, tất cả đều do từ trường thanh nhẹ ân độ, chuyển hành tâm thức, càng tu thiền sẽ càng hiểu chiều sâu của nguyên lý, chăm chỉ lo hành pháp thì sẽ có kết quả tốt ở tương lai. Kệ: Tự mình khai triển thanh đài tiến Giải toả phiền ưu giải nổi phiền Thanh tịnh chung hành duyên tại thế Bình tâm tự học tự giao duyên.
Ngày 31 tháng 3 năm 1996 3) Hỏi : Tại sao phải gọi là ân sư ? Đáp: Thưa từ quang tận độ người tu thiền, không ngừng nghỉ, gọi là ân sư, chứ không phải là một hình nộm to tướng mới gọi là ân sư, cho nên người đời nói đủ điều về hình tướng mà không hành, thì kết quả tự tiến rất ít, vẫn núp trong bản chất sân si không thoát, xưng danh lại càng bị kẹt trong địa vị giả tạm. Kệ: Tu tâm thực hiện tự làm tiến Khai triển tâm linh giải nổi phiền Quý Đạo cứu Đời không quản ngại Bình tâm tiến hoá trí tâm yên.	Ngày 1 tháng 4 năm 1996 4) Hỏi : Tại sao tự xưng là đệ tử ? Đáp: Thưa, đệ tử là người chịu học hỏi nơi người đi trước, bằng lòng dần thân vô quái ngại, dễ nhận dễ hiểu người đi trước đã truyền bá, chung một hành trình tiên hoá. Kệ: Cảm thông nguyên lý tự phân hoà Thuyết lý minh tâm cảm thiết tha Trình độ do Trời duyên tận độ Chon thành chất phác tự mình qua.
Ngày 2 tháng 4 năm 1996 5) Hỏi : Lúc nào mới thật sự vắng tình Trời ? Đáp: Thưa, lúc tự cao tự đại, chạy theo tình tiền duyên nghiệp, là lúc vắng tình Trời tưởng lầm là mình đã thành công, cống cao ngạo mạn quên Trời quên Đất, phần hồn bơ vơ, sống trong khung cảnh bị trói buộc mà không hay, càng ngày càng động thêm. Kệ: Duyên nghiệp tiền tình tạo động thêm Khó tu khó tiến khó êm đêm Mưu tâm bảo vệ thêm sai lạc Chẳng biết tu thân chẳng biết thiền.	Ngày 3 tháng 4 năm 1996 6) Hỏi : Mưu tâm bất cứ một việc gì có lợi cho bản thân không ? Đáp: Thưa, mưu tâm bất cứ một việc lớn hay nhỏ đều hại cho tâm thân, dứt khoát chủ kiến thì chẳng cần mưu mẹo gì cả. Cuộc sống sẽ được quân bình hơn. Kệ: Không mưu chẳng có giận hờn tiến Chẳng có lo âu chẳng có phiền Mỗi mỗi điều hành trong dễ dãi Bình tâm tận độ rất là yên.

Ngày 4 tháng 4 năm 1996

7) Hỏi : Hạnh bồ thí có ích gì cho bản thân không ?

Đáp: Thừa, hạnh bồ thí những triết lý mà chính mình đã thực hành và gặt hái được là điều hữu ích từ tâm lẫn thân, vui trong hạnh đức trường tồn, không mê, không chấp, không tôn người nào. Tự mình tiến hoá thấp cao, tùy duyên hạnh độ, thấp cao trong người.

Kệ:

Tự mình thức giác tự vui cười
Chẳng ác chẳng độc chẳng hại người
Thức giác thanh cao tình chuyển tiến
Bình tâm am hiểu lại vui cười.

THIÊN ĐỊA HUY HOÀNG (tiếp theo)

...
Hôm nay tôi về đến đây, xin gửi đến bạn những bài thơ như thường lệ, lúc tôi còn, trước khi chưa đi, thì hôm nay Saigon ngày 21-9-1974

Thiên địa huy hoàng cảnh giới ta
Cùng chung tiến tới hợp đồng hòa
Không còn xa cách phân thanh trực
Tiến tới đạt thanh giải tán tà

“Thiên địa huy hoàng”: Cái gì cũng đã sắp đặt cho chúng ta, cái tổ chức của Trời Đất, tới bản thể. *“Cảnh giới ta”*: Tất cả những sự nhiễu động ở xung quanh, còn phần hồn chúng ta ở chính giữa trụ trì đề mà tu.

“Cùng chung tiến tới hợp đồng hòa”: Chúng ta phải xây dựng cõi mở, cho nên đấng này chúng ta có cái Pháp Luân Thường Chuyển, có cái Soi Hồn là để cho nó hòa đồng, từ thanh khí bộ đầu cho tới thanh khí của ngũ tạng.

“Cùng chung tiến tới hợp đồng hòa”: Hợp đồng hòa hết thì con người, cái tâm nó không có động, nó không có sân si, nó không có chấp nê, nó không có phân giai cấp.

“Không còn xa cách phân thanh trực”: Chúng ta không có phân giai cấp. Chúng ta là phần hồn bị loạn lạc xuống thế gian, thừa hành phận sự rồi đi, từ con nít nuôi cho tới lớn, chúng ta hiểu và tự tu tự tiến, sửa chữa.

“Tiến tới đạt thanh giải tán tà”: Chúng ta càng ngày càng tiến đi lên. Tôi đã nói với các bạn rằng: Ánh sáng kiểm soát căn nhà, căn nhà không có kiểm soát được ánh sáng, thì chúng ta tiến tới, tiến lên trên, thì chúng ta mới đạt được phần thanh. Cái tà là gì? Là tâm tối, mà chúng ta đi ra cái ánh sáng không còn tâm tối nữa.

Cộng đồng thế giới chuyển hòa

Phân thanh phân trực chung nhà dựng xây

“Cộng đồng thế giới chuyển hòa”: Bản thể chúng ta mà cộng đồng với vũ trụ thì cái sự chuyển hòa thế giới nó không có khó khăn. Nhiều người ta tu nói huệ, nháy con mắt, người ta biết cái chuyện đó, nhưng mà người ta thẳm kín tu, bởi vì họ đạt được.

Bây giờ họ có nói ra đi nữa, gây ra mê tín, không có lợi lộc gì cho đối phương, mà chính truyền bá cho đối phương, đối phương tu, rồi huệ, rồi nó cũng chung hòa với họ, nó cũng cộng đồng thế giới nó cũng chuyển hòa. Mọi người đồng tiến mới là chánh pháp. Còn người này tiến, mà người kia không tiến cũng chưa có được. Ý lại là không được. Tôi nói các bạn đã phải đứng ra riêng biệt. Mỗi người nào thành công, thì do sự công phu công năng của họ thành công. Còn mình chưa thành công, mình phải cố gắng sửa lấy mình. Hành để tiến, mình hứa với Trời Phật tu, mình hứa với bạn bè về tôi hành là bao nhiêu tiếng, mà rốt cuộc chỉ mình nói láo là mình gặt mình.

Cho nên, chúng ta phải cương quyết nói là phải làm, giữ cho đúng mức không nên thay đổi. Tôi tin chắc rằng sự tiến bộ của các bạn cũng như tôi và những các bạn đã tiến, chúng ta sẽ đồng tiến và chuyển hòa với nhau.

“Phân thanh phân trực chung nhà dựng xây”: Lúc đó, chúng ta vừa nói là ứng, vừa dõm là chúng ta biết, cảm ứng liền mọi sự việc, phân thanh ở bên trên, ở trong cái xây dựng.

Quy nguyên chơn trạng phơi bày

Ngày đêm chuyển hóa đổi thay không ngừng
Mình quy nguyên cái chơn trạng phơi bày, tất cả cái gì mình công khai. Ngày đêm chuyển hóa: Ngày đêm mình cũng tu, phân thanh điển cứ đi lên. Cho nên các bạn có nhiều người ngồi tu nhắm mắt thấy nó rút đi lên, đó là nó chuyển hóa. Đổi thay không ngừng, nó đổi thay mãi mãi. Cái tư tưởng các bạn càng ngày càng nói rộng, càng ngày càng dễ dãi, càng ngày càng thông minh lên.

Tiền duyên đời đạo lừng chừng

Kiếp này bận rộn khổ từng phút giây

Cái tiền duyên đời đạo lừng chừng, cái kiếp hồi trước chúng ta tu, tu một cách lười thôi, cũng như các bạn bây giờ. Những người tu, miệng nói tu, tâm không tu, hành lưng chừng bỏ, thì cái kiếp này bận rộn. Kiếp trước, chúng ta như vậy thì kiếp này cũng phải bận rộn, mà kiếp này chúng ta bận rộn thì kiếp sau cũng phải bận rộn.

Khổ từng phút giây. Đó, ngày nay chúng ta thấy có gia cang, có vợ con, có tiền tài, các bạn sướng ở chỗ nào? Đau óc, nhức đầu, ngũ tạng bất ổn vì tiền tài, vì động loạn, vì ngoại cảnh. Nó làm cho các bạn khổ từ phút giây. Cái giấc ngủ của các bạn không yên, không có ai động nhưng mà nó vẫn không yên là tại sao? Chính mình đã làm bận rộn; mình trong cái lòng khùng, lòng chùng không có đứng đắn, không có hoạch nhất, thì nó phải bị những cái chuyện đó.

Ước mong sớm đạt đêm ngày

Đâu dè cũng phải giải bày buông xuôi

Đó, ở thế gian ai cũng muốn làm giàu, ai cũng muốn làm quan, ai cũng muốn làm bậc lãnh đạo, ai cũng muốn có một nơi an khương tốt hơn thiên hạ, nhưng mà đâu dè tạo cái ngoại cảnh, rồi rồi cuộc cũng phải giải bày, cũng phải bỏ, buông xuôi đó mà đi. Cũng như tôi vừa tường trình ở bên trên, là chúng ta không muốn đến đây, nhưng mà rồi đến đây rồi chúng ta cũng không muốn đi, nhưng mà rồi cuộc cũng phải buông xuôi để ra đi.

Thế sanh phức tạp tạm mù

Đông, Tây, Nam, Bắc chuyển vùi hồn thiêng
Thế sanh chúng ta xuống ở đây, bị sức hút của hồng trần, nó có tứ hướng Đông, Tây, Nam, Bắc. Nó chuyển vùi hồn thiêng. Nó cứ bao vây nó chạy tròn hoai, thành ra cái sức hút của hồng trần, nó chạy vòng tròn ở xung quanh chúng ta, làm cái hồn chúng ta bận rộn, hướng nào chúng ta cũng không yên.

Diệu huyền sắp sẵn tiền duyên

Nay đà ngộ đạo nối liền gắng tu

Mà cái sự diệu huyền ở bên trên trung tim bộ đầu các bạn đã có, sắp sẵn tiền duyên từ tiền kiếp, có xuống mới có đi, có nhập xác mới có xuất xác. Nay đã ngộ đạo các bạn được biết rằng: Các bạn còn phần hồn, các bạn vĩnh cửu không bị chết, không bị diệt, các bạn minh cảm. Bây giờ thế giới họ đã chứng minh rằng: Cây cỏ cũng vẫn có âm thanh, là tôi đã thường nói là phần hồn bị tan rã, chung thân khổ sai, thụ trăm bá đao, là biến thành cây cỏ. Thì ngày nay khoa học cũng vẫn chứng minh rằng: Tất cả đều có âm thanh, có sự đau khổ, có sự than khóc, sự vui cười, hi, nộ, ái, ố, đều có hết trội. Bây giờ chúng ta biết được, cái phần thanh tịnh là cao cả, chúng ta đã ngộ đạo.

Nối liền gắng tu, chúng ta phải thừa tiếp nơi đó mà để tiến lên, chớ đừng có đi trở xuống, nhập vào cái sự động loạn càng ngày càng đau khổ thêm.

Tự hành tự kiểm vượt mù

Trong không mà có đắp bù công phu

Mình phải tự hành tự kiểm, chúng ta không tu không sửa lấy ta, làm sao ta vượt được sự tăm tối động loạn được. Bạn sửa cho bạn được thanh tịnh, bạn chùi cái kiếng của bạn được sáng suốt, bạn mới dòm biết cái mặt của bạn dơ hay là không?

“Trong không mà có đắp bù công phu”: Thấy bạn thấy càng mỗi ngày bạn công phu, bạn bỏ hết thế sự, trong cái không nhưng mà bạn có. Bạn có sự sáng suốt. Sáng suốt là gì? Sáng suốt là tiền của. Sáng suốt là gì? Là gia cang. Sáng suốt là gì? Là hạnh phúc, đắp bù cái công phu của các bạn.

Bạn tưởng được công phu ngày đêm nó uổng phí quá, tu không đạt được cái gì. Tôi già chùng này mà tôi công phu như vậy, là rồi tôi được cái gì, nhưng kết quả rất tốt đẹp cho bạn. Có nhiều người lớn tuổi chán chê thế sự, lo công phu; ngày đêm công phu, nhưng mà không thấy kết quả, là tại vì cái dục tốc bất đạt, lòng tham con người nó muốn mau. Thành ra nó cho nó là chậm tiến, mà sự thật ở trong lòng nó được an khương nhiều, chính nó cũng nhìn nhận, dễ dãi nhiều, cõi mờ nhiều. Lúc đó là cái phần đắp bù về công phu, còn nó đạt tới phần thanh điển, thì nó chỉ tự xét và thôi thối trong thâm tâm nó, tự tu, tự tiến, càng tu, càng minh.

Sửa mình giúp họ chẳng ngu

Độc tài ám hại càng mù thêm lên

“Sửa mình giúp họ chẳng ngu”: Càng ngày càng sửa chấp nhận để sửa mình, chính chúng ta sai chẳng có ai sai, rồi sẵn cái gì đó mà ta hiểu biết được ta mới giúp họ, không có còn cái ngu muội và nói tôi giúp ai tôi phải lợi lộc cái này, kia kia nọ, phải so đo. So đo là cái người ngu chớ không phải người khôn.

Trời Đất đã giúp chúng ta từ giờ, từ phút, dưỡng thanh khí đưa xuống hoá sanh vạn vật, để cho chúng ta hưởng thụ được xây dựng một cái cơ cấu tiểu thiên địa này, để cho chúng ta trụ trì ở trong đó tu. Ai tính, ai so đo chính chúng ta làm con người có một đôi chút so đo. Hơn người ta một chút cũng muốn so đo, muốn giỏi hơn thiên hạ, rồi lấn áp thiên hạ. Cái người đó không phải người khôn, đi ở trong cái động loạn mà thôi. Cho nên các bạn tu một thời gian rồi các bạn thấy. Lúc nào tất cả mọi người đều

là thầy chúng ta, ta là ngu, ta mới sửa được. Ta dở hơn thiên hạ, ta mới học cái khôn, đừng cho chúng ta là giỏi.

“Độc tài ám hại càng mù thêm lên”: Nếu mà chúng ta sử dụng cái bản tính độc tài, đi ra ám hại người này, ám hại người kia, rồi càng mù thêm lên, càng ngày càng ngu. Khi mà bạn giết một người nào, bạn ám hại một người nào, cái sự ăn năn cuối cùng, cái giờ phút bạn ly khai thể gian, chưa chết, nhưng mà bạn cảm tưởng đau khổ lắm. Chuyện gì tôi phải hại thiên hạ, lợi lộc gì cho tôi không? Không! Chính tôi sửa tôi, tôi mới giúp tôi, mà tôi hại thiên hạ rồi cuộc là tôi hại tôi. Bây giờ phút cuối cùng tôi sáng suốt, tôi muốn cứu lại cái tình trạng đó không được, đau khổ, ai đau khổ, tôi đau khổ hơn người bị nạn.

Từ bi thực hiện lập nền

Tương sanh đồng tiến giữ bền đi tu

Mình từ bi thực hiện mới lập nền được, mình thực hiện cái sự từ bi, giúp đỡ xây dựng không kể công ơn, mới lập được cái nền tảng để cho trở về quê xưa chốn cũ.

“Tương sanh đồng tiến giữ bền đi tu”: Nghĩa là cái từ bi mà thực hiện, thì hôn vía hai cái nó được phát triển, nó đồng tiến, nó giữ lấy cái giếng mối mà nó tu mãi, nó sửa nó đi lên.

Phật Tiên sáng suốt chẳng mù,

Thế gian phân biệt tạo ngu chẳng dừng

Ở thế gian thì luôn luôn họ phân biệt, thì tự biện hộ lấy họ, nhưng mà họ không nhìn sự sai lầm họ, họ cho nói chuyện hay không, chuyện dở họ không chịu công khai. Còn Phật Tiên thì sáng suốt chẳng mù, người ta biết nhưng mà ta không nói. Những người ở thế gian, như ông Thánh sống ở thế gian ông biết, biết cái chuyện đó, làm lợi dụng đủ thứ họ biết, nhưng mà họ không muốn nói. Họ cũng nói là tùy nghi sử dụng, cũng như cái bản tánh của Trời

Đất đâu có phê bình các bạn. Bạn làm sai Trời Đất đâu có phê bình, nhưng mà khi mà bạn nhận thức được sai, kêu bằng tự tu tự giác. Đó là cái phần tiến gần Trời Phật. Còn cái người mà người ta tu tới sáng suốt rồi, người ta không có bao giờ chê bai ai, nhưng mà một phần nào họ hiểu của mình rồi, họ hiểu cái tánh chất của mình rồi, họ chỉ mong mình một ngày kia hồi ngộ để tự sửa, chứ họ không có dám chỉ trích. Bởi vì nếu chỉ trích thì làm ngược chiều tiến của các bạn. Khi bạn tiến qua một cái giai đoạn tối tăm, rồi bạn mới đạt tới sáng suốt, mà chận bạn lại rồi tự nhiên đi thụt lùi chứ không có tiến được. Cho nên ý lại, khi mà chận, bạn thoát một lần nạn rồi là bạn ý lại. Ý lại là bạn là người bị ngưng trệ chứ không phải tiến, mà bạn đứng phải rồi, thì bạn mới tự tu tự giác lúc đó bạn mới thật sự tiến.

Cho nên, người tu đạt tới cái thanh tịnh, người ta không muốn cản trở một ai, nhưng mà người ta đem phần sáng suốt cho mình thấy, nếu mình giác được thì mình tiến, còn không giác thì mình cứ vẫn đi, rồi nó cũng sẽ tiến.

Nhìn nhau chiến đấu giữ gìn

Tham lam cực độ khó tin khó hòa

Nhìn nhau người này muốn hơn này, người kia muốn hơn người nọ, tu cũng muốn hơn rồi, xong muốn ăn thua cho được.

“Tham lam cực độ khó tin khó hòa”: Lúc đó đâm ra nghĩa là mình muốn hơn người này, muốn hơn người kia, chê người này chê người nọ, là mình là người thật tham lam, cho ta là hay. Rồi tới lúc rối loạn rồi cũng không biết tin ai nữa, không biết hoà với ai. Thành ra mình bị cô lập và chẳng tiến không dất được ai, thì tự đem cái sự mù quáng cho mình, rồi gây ra tội lỗi xung quanh mình.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 21/9/1974)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Thông Báo Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2014”

Kính thưa toàn thể quý bạn đạo,

Được sự ưu ái và tín nhiệm của tất cả bạn đạo, Ban Tổ Chức(BTC) Đại Hội “**Du Hành Đạo Pháp**” đã nghiên cứu rất kỹ về thời gian, địa điểm, giá tiền cho đại hội năm nay và xin được tường trình cùng với tất cả quý bạn đạo như sau:

1. Khách sạn (KS) được chọn - **Peninsula Excelsior Hotel (4 Sao)**.
2. Thời gian bắt đầu từ ngày **12 tháng 10 năm 2014** tới ngày **16 tháng 10 năm 2014**.
3. Giá phòng **2 người chỉ ăn sáng và trưa** được khách sạn tính cho mỗi người là **\$775 USD** (Chưa cộng thêm tiền phụ trội được BTC tính thêm trong 3 ngày đại hội).
4. Giá tiền KS bạn đạo đến ở trước và sau đại hội - mỗi người là **\$120 USD 1 đêm**.
5. Giá tiền đưa/đón từ phi trường một chiều là **\$22 US**.
6. Vé máy bay từ VN qua Singapore khoảng **\$170 USD**.

Mặc dù BTC đã cố gắng hết tất cả mọi khả năng trong việc khảo sát thị trường KS cũng như thời gian và địa điểm thuận tiện để có thể tìm ra một giá thành tương đối như đã nêu trên, nhưng vẫn không

phù hợp và đáp ứng lại khả năng tài chánh cho đa số bạn trong nước có thể cùng tham gia Đại Hội.

Nhận thấy bạn đạo bình chọn Đại Hội “**Du Hành Đạo Pháp**” được tiếp tục tổ chức trong vùng **Đông Nam Á** đã thể hiện cái tình, cái nghĩa liên hệ linh thiêng từ những Đại Hội đã qua, và đã trở thành sợi dây lưu luyến, níu kéo bạn đạo trong và ngoài nước một khoảng cách xa xôi xích lại gần nhau trong giai đoạn thiếu vắng Đức Thầy.

Vì những lý do kể trên, chúng con xin kính trình Bề Trên, Đức Tổ Sư và Đức Thầy. BTC ước mong đón nhận ý kiến của bạn đạo ở khắp mọi nơi, để chúng ta có thể tìm ra một giải pháp thiết thực cho việc tổ chức Đại Hội “**Du Hành Đạo Pháp 2014**” được hoàn mỹ và đông đủ, nêu cao tinh thần Vô Vi tương thân tương ái, đoàn kết hỗ trợ diu tiền lẫn nhau trên con đường trở về nguồn cội.

Thời hạn chót tiếp nhận ý kiến là ngày 25 tháng 1 năm 2014.

Mọi ý kiến xin gửi điện thư về:

voviduahanhdaophap@gmail.com

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của tất cả bạn đạo.

Kính thư,

BTC Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

voviduahanhdaophap@gmail.com

Tâm Sự với Đức Thầy

Vấn Đạo qua Internet

T/Đ TỨ THÔNG, Houston

Chị ĐTHC

Kính thưa Thầy, thời gian gần đây con hay thiền từ 9, 10 giờ tối đến 6 giờ sáng: khoảng 4, 5 giờ sáng, con hay thấy cảnh trước trung tâm chân mày giống như con xem phim trên màn ảnh lớn, con thấy đường phố, nhà Con có 2 câu hỏi nhờ Thầy giải đáp:

Tuần Báo Vô Vi # 169

Hỏi: Những lúc thấy bất cứ cảnh gì, phải luôn niệm Phật và nhìn giữa trung tâm chân mày? (có lúc sợ con đã mở mắt hoặc xả thiền sớm.)

Đáp: Cứ nhìn thẳng không sợ gì hết.

Hỏi: Có khi thấy người nơi trung tâm chân mày chào hỏi con hoặc nói chuyện với con, con có nên

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp | 7

đáp lại không ? Trường hợp này mới xảy ra sáng nay, con sợ thất lễ nên đã trả lời người ta; nhưng vì họ không hoàn toàn giống người trần, con hơi mất bình tĩnh và xả thiền ngay sau đó.

Đáp: Không cần, chỉ niệm Phật thôi.

T/Đ LƯU ĐỘNG SYDNEY, Úc

Anh TĐT

Hỏi: Kính thưa Thầy, xin Thầy cho con biết sự liên hệ giữa xác và phần hồn như thế nào ?

Đáp: Sự liên hệ giữa xác và phần hồn, phần hồn có phần sáng suốt, xác chỉ tuân lệnh mà thôi.

Hỏi: Kính thưa Thầy, làm sao để đạt được sự dứt khoát trên con đường tu học ?

Đáp: Muốn dứt khoát phải nuôi dưỡng phần sáng suốt và sự thanh nhẹ mãi mãi thì sự trần tục không có lỗi cuốn mình được.

T/V NHÃN HOÀ, Washington State

Anh NVL

Hỏi: Kính thưa Thầy, khi làm Pháp Luân Thường Chuyển, bắt ấn tam muội được không? Con cảm ơn Thầy.

Đáp: Được !

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TÁM TỪ TRUNG QUỐC

Ông HUỖNH VĂN TRẠNG

Bến Tranh 13-03-1996

Thưa Huynh Tám tôi có tiếp được thư Huynh gởi cho tôi. Đọc thư tôi rất xúc động, duyên tạo ngộ hẹn ngày gặp lại.

Thưa anh, tôi lại có phần nhiệm phải trở về vì tôi là “gốc”, Đấng Tối Thượng đã định thì chúng con chấp hành.

Còn mắt chẳng cần luận rói tâm.

Bảy mươi chiều rách ẩn thiền tâm

Chín năm ngó vách, lòng yên lặng

Đạt tánh chân không, pháp diệu thâm

Thưa anh,

Pháp môn anh: Pháp Lý Vô-Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Pháp môn của tôi: Trung Quốc - Quốc Tế, Hội Trường Sinh Nhân Thể Điện Học (Kết hợp tuy hai mà chỉ có Một)

Thưa anh Tám, con người đều có định luật vô thường, nay còn mai mất, ngày nay và ngày mai là

khác. Vậy đây tôi đã chọn được hai huynh đệ suốt thời gian dài thực hiện trên đường đạo trong nước và ngoài nước để tiếp nối của bộ môn đã xây dựng, phát triển cho hướng tới sau khi tôi liễu đạo. Đây là hạt giống!

1) - Huynh Vinh (Khôn Quốc Vinh) đã tiếp tục về bộ môn Trường Sinh Nhân Thể Điện Học, và trị liệu rất kết quả trong thời gian qua.

Nói về đạo pháp trình bày rất có mạch lạc, dễ hiểu, xác định bệnh rất chính xác, đó là đặc điểm làm cho bệnh nhân rất tin tưởng trong thời gian qua.....

2) - Đây là đứa con đạo của tôi tên là: Peter Choi, người Hoa ở Đài Loan. Huynh này có tâm về đạo pháp.

Thưa anh, tôi áp dụng Đạo Đời song tu Phước Huệ theo lối cư sĩ tịnh độ để thực hiện của thế kỷ 20 chuyển sang thế kỷ 21 để tiến tới Thượng Ngươn Thánh Đức tạo điều kiện đưa nhơn sinh về cõi A Di Đà Phật.

1) - Vinh nặng về đạo thì thiếu phương tiện.

2) - Peter Choi nặng về Đời phát triển về kinh tế để hỗ trợ về mặt phương tiện luân lưu để làm đạo.

Thuyền có nước thì thuyền mới chạy

Đạo có Đời thì mới phát huy

Cũng như tôi và anh thay mặt:
- Pháp Môn của anh: Mật Pháp Vô Vi
- Pháp Môn của tôi: Nhân Thể Điện

Đường Phật Pháp mà quán triệt thì Nhân Thể Điện được lưu thông (các luân xa đều chuyển có điển quang). Tuy hai nhưng chung quy chỉ có MỘT, Nhất Tâm Thành Đạo.

Thưa anh, nếu sau này anh huynh Khôn Quốc Vinh có gặp anh còn điều chi thiếu sót về Đạo, xin anh chỉ thêm. Xin vạn hạnh đa tạ anh.

Kính thư,
Dasira Narada
Huỳnh văn Trọng

Giấy Ủy Quyền
(thay cho Di-Chức sau khi tôi liễu đạo)
Tôi Huỳnh văn Trọng, vì lý do:

- 1) - lớn tuổi
- 2) - sức khỏe kém
- 3) - đi hành đạo bất tiện
- 4) - Về định luật vô thường liễu đạo.

Nên tôi làm giấy ủy quyền cho hai huynh thay mặt tôi theo nội dung nói trên, để thực hiện bộ môn Hội Trường Sinh Nhân Thể Điện Học. Chương trình phát triển hướng tới các đề mục Bộ Môn Hội có tên dưới đây:

- 1) - Peter Choi
- 2) - Khôn Quốc Vinh

Được quyền cấp giấy ủy quyền của Quốc Tế Trường Sinh Nhân Thể Điện Học.
Xét thấy Huỳnh Đế đó thành tâm để thực hiện phát triển của Hội.

Ký tên,
Dasira Narada
Huỳnh văn Trọng

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Ngày 20 tháng 4 năm 1996

Kính thưa anh Hai,

Tôi đã vui nhận được thư anh đề ngày 13/3/1996, được biết anh thâm nhuần trên đường đạo tâm, phổ độ nhơn sanh bằng trường sinh nhân

thể điện học và gởi cho tôi hai bạn đồng hành để tiếp tục phát triển trên con đường đời đạo song tu.

Thật là một niềm vui cho nhân loại, có được một số người dày công tự tu tự tiến và khai thác nguyên lý của Trời Đất, dẫn thân truyền bá cho nhơn gian cùng hiểu nguyên lý điện năng của Trời Đất hóa giải nghiệp chướng của quần sanh, tránh sự mê tín dị đoan, thực hành chơn pháp, hỗ trợ cho phần hồn tiến hoá đến nơi ổn định. Trời Phật chỉ có một đạo mà thôi, nguyên lý ấy đang nằm sờ sờ trong chơn tâm của mọi người trên mặt đất. Không bệnh hoạn thì sẽ không thấy sự sai lầm của chính mình, đã và đang sử dụng quá mức và phung phí điện năng của Trời Đất đã ân ban, tự tạo nghiệp tâm thì nghiệp thân sẽ gánh chịu, đó là một bài học vi diệu nhất của Trời Đất đã và đang sắp đặt, để diu dắt mọi sanh linh trên mặt đất này tự hiểu và tự tiến.

Kính thưa anh, nhiệm vụ của chúng ta không bao giờ dứt nếu còn mang xác làm người. Nguyên lý của Trời Đất không cho phép chúng ta ngừng nghỉ, nhưng chỉ tận tâm phục vụ thì ở nơi nào chúng ta cũng có thể tạo ra khí giới tình thương và đạo đức của Thượng Đế. Chỉ có khí giới tình thương và đạo đức mới khôi phục được nền tảng hoà bình lâu dài trong nhân loại ở tương lai. Chúng ta đang sống ở đời và hành đạo, tức là đời đạo song tu, đang phát triển luồng điển sáng choang trong tâm thức hướng về nguyên lý vô cùng tận, sẽ tiến về cõi vô sanh bất diệt. Đó là đường lối của Thượng Đế đã và ân ban cho quả địa cầu, sanh linh càng ngày càng hiểu biết hơn, và sẽ tiến tới hoà bình thật sự.

Tâm thành dứt khoát tu học giữa chúng ta sẽ đem lại điều lành cho mọi giới nếu được gần nhau. Thiên cơ biến chuyển không ngừng nghỉ, đã và đang cảnh tỉnh nhơn sanh không ít. Người tu thanh tịnh hướng thượng thì chỉ có Thiên Quốc là nơi rộng rãi và văn minh nhất, lúc nào cũng ân độ và dành sẵn cho tâm linh tự thức. Tương lai sẽ thay đổi toàn diện cái nhìn của người tâm đạo, chỉ hướng về ánh sáng vô cùng tận mà tiến hoá thôi.

Vài điều hạn hẹp gởi đến anh trong chiều hướng tâm đạo của kẻ thực hành. Rất tiếc là không có dịp gặp anh tại Manila như đã hứa nhưng rồi đây chúng ta cũng có dịp gặp nhau trong thanh tịnh. Kính chúc anh an lạc.

Quý thương
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 8 tháng 2 năm 1980

PHỤ ÁI 5

Một năm hoàn tất một năm chờ
Cảnh vật điêu linh chuyển giấc mơ
Vạn trạng quy hồn mong thức giấc
Thương yêu chờ đợi vẫn trông chờ.

Trông chờ con cái quy cơ
Thật thà chơn giấc giấc mơ đạt thành
Đạo đời đã nếm đã hành
Trước thanh vân chuyển các sanh hóa tầng
Nguyên căn mỗi phước mỗi phần
Học hành tiến hóa cao tăng tự đi
Muôn loài vạn vật chuyển ghi
Trí tâm khai triển thân thì nhẹ không
Vô cùng chơn lý mệnh mông
Thực hành hóa giải muôn vòng chuyển luân
Vía hồn khai mở nhơn quần
Quy về nguồn cội pháp luân chuyển hòa
Không còn xa cách bao la
Biết mình biết họ biết hòa chúng sanh
Nằm trong định lý thực hành
Quy nguyên sáng suốt đạt thanh đời đời
Tâm không chậm trễ tạo rơi
Từ đời qua đạo nơi nơi dung hòa
Hòa cùng thượng đỉnh ý Cha
Tâm hòa chơn pháp ý hòa tình thương
Danh Cha ý nghĩa như gương
Phân đường tiến hóa yêu thương vô cùng.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Hai Mươi Ba (tiếp theo)

ĐẠO CUNG TRUNG HOA LẮNG NGHE

TRUNG HOA ĐỂ QUÂN THUYẾT PHÁP

...
LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

Hôm nay chúng ta đọc đến đây để chúng ta thấy cuộc sống hiện tại của chúng ta không bao giờ xa được đất, xác các bạn không có đất không có phát triển được, tất cả là trong lòng mẹ mà ra, cái gì từ trong Mẹ, xác các bạn cũng là từ trong Mẹ mà ra. Một cử một động cũng từ ở trong Mẹ mà ra, nhưng mà người con ở thế gian đối với người mẹ xương thịt nhiều khi nó cũng phản trắc, đừng có nói chi tới Mẹ trời. Cho nên phải nhìn nhận cái bản chất phản trắc vô cùng của nó là tại vì tứ quan đã phình phờ nó. Mắt mũi tai miệng đã làm cho nó vọng động hướng ngoại, từ con người chơn thật trở nên con người thị phi, ghen ghét lẫn nhau, rồi quên cái bản năng sẵn có của chính mình. Cho nên càng ngày càng suy đồi, càng ngày càng tăm tối, càng mất quân bình rồi có cơ quan sáng suốt không chịu trở về cơ quan sáng suốt để vận dụng khả năng sẵn có của chính mình để ứng phó với tình cảnh là tự tu tự tiến. Chúng sanh bị làm lạc rất nhiều, cho nên ngày hôm nay có khối Vô Vi đã trong thực hành và tìm ra cái khả năng sẵn có của chính mình và càng ngày các bạn sẽ đi tới vô cùng. Nếu các bạn thực hành và chấp nhận học hỏi để đi tới thì không có thua một ai, và chỉ có cơ hội thức tâm để thăng hoa phần sáng suốt của chính mình, mới hiểu được cái công năng của mọi sự việc và cái thể xác của các bạn với căn khôn vũ trụ là một. Phân tách ra kim mộc thủy hỏa thổ đầy đủ không có thiếu một cơ năng nào tương đồng với nhau và không có xa cách, hơi thở của các bạn cũng không có xa cách với nguyên khí của căn khôn vũ trụ. Từ tâm linh cho tới cái thể xác đều có

chân đứng rõ rệt trong chu trình tiến hóa, hướng thượng hay là hướng hạ đó thôi! Ngày hôm nay chúng ta tu chúng ta lại gom góp hướng thượng, hỏi chớ bây giờ tôi hướng thượng làm sao tôi đi làm việc, làm sao tôi nói chuyện với ông chủ, nhưng mà chỉ hướng thượng thì tâm tôi là tâm đạo. Tâm đạo tôi đem vào đời thì nhứt định là tôi đem tới sự hòa của đời đạo. Cũng là một lời nói mà lời nói của người đạo nó dễ nghe hơn. Lời nói hằn học của người đời nó lại khó nghe. Cũng như ông chủ hỏi: “Bữa nay anh khỏe không?” thì người đời trả lời: “Khỏe”. Nó chỉ trả lời chữ “khỏe”, nhưng mà người đạo nó khác nó phải có lễ hơn: “Dạ thưa ông tôi cảm thấy khỏe hôm nay”, thì nó dịu lắm, bởi vì người tu Vô Vi người ta thanh tịnh, người ta gom được điển, người ta muốn truyền cái từ quang cho người khác thì lời nói họ êm dịu, họ rung động trong lòng người, trong tâm người. Chúng ta ở đời không phải là không sử dụng đạo được. Chúng ta tu thành đạt rồi, các bạn mới thấy rằng ở đời không có đạo làm sao phát triển, không có khối óc, không có sự thông minh làm sao kiến thiết được nhà cửa, mà cái gì đi trước? Phải sự thông minh đi trước không? Rồi mới sắp đặt thành căn nhà cửa để cho chúng ta ở, mà nhiều khi chúng ta nói: “Ồ thời đại vật chất không cần tâm linh”, không cần tâm linh làm sao vật chất phát triển? Có tâm linh! Nhưng mà tâm linh sa đọa và mê vật chất rồi sử dụng vật chất, cho vật chất là sức mạnh, mà quên từ bi là sức mạnh, quên khả năng sức mạnh thanh tịnh của trong người, nhịn nhục là sức mạnh cũng quên nữa! Các bạn có nhịn nhục. Có tha thứ và thương yêu thì tự nhiên là nó trở về nhịn nhục, mà từ đó nhịn nhục rồi thì nó trở

nên từ bi, nó quen rồi, nó thấy cái gì cũng hai mặt. Nó mở tâm mở trí cho nó và cho người, thì làm sao mà bị thụt lùi được, thì trong đời chúng ta có sử dụng đạo luôn luôn. Ta tu đây rồi một thời gian nào các bạn đi ra nói chuyện, người ta nói “Ồ, mấy người sao nói dễ thương”, chịu phục vụ và thấy rõ không có suy tính nhiều mà càng ngày bạn bè càng đông, càng cởi mở và không có méch lòng ai, không có tốn hao gì hết chỉ tốn công ban đêm mình thực hành cho trở nên quân bình. Người ta thấy cái vị trí mình xuống thế gian học hỏi và tiến hóa, chứ không phải là cái vị trí xuống đây hưởng thụ và tự sát. Có nhiều người không biết đi ăn cướp của người ta xài

là hưởng thụ và tự sát. Còn ở đây chúng ta tu về tự lực cánh sinh, làm được bao nhiêu ăn bấy nhiêu. Thậm chí các bạn ăn chay cũng dư của xài không hết, chỉ có cho người nghèo, giúp người đau khổ thôi, chỉ có thừa dư thôi. Tính ra tiền bạc thì nhóm Vô Vi không có giàu nhưng mà nó có thừa cho người ta, vì nó ăn không hết. Nó cấy cái phúc điền trong tâm nó mà xây dựng cái lòng từ để độ chúng sanh. Hôm nay có duyên lành tôi được đọc tiếp tục một phần Thiên Đường Du Ký để các bạn cảm thức được cái cảnh ở bên trên với cái cảnh ở thế gian, hai cảnh là một mà chính ta có phần, đã và đang dự và chỉ thiếu thực hành để cảm thức mà thôi.

(còn tiếp)

